

ten stiger 2-3 pct.; så vil vi få et meget, meget højt renteniveau.

Jeg har også hæftet mig ved, at lovforslaget først træder i kraft den 1. januar 2002. Jeg vil sige til skatteministeren, at det må kunne gøres bedre. Tænk, hvis det var erhvervslivet, der skulle efterleve sådan nogle lange indfasningsfrister!

Så har jeg bemærket, at skatteministeren, synes jeg det fremgår, har listet en udvidelse af virksomhedernes lønindeholdelse med ind i forslaget. Lønindeholdelsespligten er jo administrativt utrolig tung for virksomhederne. Det var Arthur Andersen, der lavede en rapport for nogle år siden, hvor han beregnede, at det kostede 1.150 kr., hver gang virksomhederne foretog en lønindeholdelse.

Så er jeg ganske opmærksom på, at der i forbindelse med finansloven for 1998 blev givet mulighed for, at man belastede medarbejderne med 20 kr., hver gang man lavede en lønindeholdelse, men det står slet ikke i forhold til, hvad det reelt koster virksomhederne.

Jeg mener ikke, at denne ekstraordinære indeholdelsespligt har været med, da lovforslaget blev vurderet af testpanelet, men det er jeg overbevist om at ministeren vil oplyse mig om i sin svartale.

Og så synes jeg, at det har været en fantastisk oplevelse at konstatere de meget store forskelle, der øjensynlig har været mellem Skatteministeriets og Erhvervsministeriets opfattelse af virkeligheden. Nu er formuleringerne jo pakket meget pænt ind i bemærkningerne til lovforslaget, men jeg kunne egentlig godt have tænkt mig at have været en flue på væggen, da de her diskussioner foregik mellem de to ministerier. For der er jo ikke nogen tvivl om, at det oprindelige forslag, som skatteministeren lancerede, væsentlig mere ambitiøst var en mulighed for at lave en fælles indbetalingsdag; det har så ikke kunnet lade sig gøre af økonomiske grunde.

Så har forslaget jo været sendt til høring, altså det oprindelige forslag, og der er en del virksomheder, der i høringsrunden har tilkendegivet, at de ikke har været i stand til at afgive høringssvar, fordi de ikke har forstået lovforklaringerne. Jeg vil ikke afvise, at det kan skyldes nogle misforståelser, men jeg mener i virkeligheden, at der er utrolige retssikkerhedsmæssige problemer, hvis teksten er så snørklet, at de virksomheder, der skal afgive et høringssvar, ikke kan forstå, hvad det er, der står i forslaget.

Så har vi også noteret os, ligesom Socialdemokratiets ordfører sagde, at de momsafregningstidspunkter, der blev indført i forbindelse med pinsepakken, altså de momsafregningstidspunkter, der relaterer sig til omsættningens størrelse i virksomhederne, ikke bliver berørt af det her forslag.

Men lovforslagene vil fra Venstres side få en overvejende positiv behandling under udvalgsarbejdet.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslag nr. L 19 er, som regeringen skriver i forslagens bemærkninger, en del af en langsigtet plan for forenkling af de administrative procedurer på skatteområdet. Og som ministeren fremhæver i bemærkningerne, er formålet dels at gøre opkrævningen af skatter og afgifter mere overskuelig, dels at forenkle reglerne.

Jeg vil ikke gennemgå bemærkningerne til lovforslaget, det er der ingen grund til, men prøve at gå ind i de enkelte punkter, som lovforslaget er opdelt i.

Ser vi på harmoniseringen af opkrævningsreglerne, betragter vi denne som et gode for erhvervsvirksomhederne, idet den absolut letter deres administration. Vi kan undre os over, at det ikke allerede er sket, og vi kan undre os over, at man, når der er tale om edb, først kan få noget af det til at træde i kraft fra år 2002. Det er langt fremme i tiden. Det virker mærkeligt, at der skal gå så lang tid, som fru Mariann Fischer Boel jo også sagde.

Med hensyn til måneden som afregningsperiode mener vi, det er en god ting, men jeg er nødt til at spørge ministeren, om der her er tale om en lettelse eller en stramning. Jeg synes ikke rigtig, det fremgår af forslaget, hvad det er.

Ser vi på indbetalingsfristerne, mener vi, det er vigtigt, at der ikke sker ændringer her. Jeg kan godt se, at ideen om at få dem ned på 8 dage, vil give nogle penge i kassen. Dér er vi tilfredse med, at man lader den sunde fornuft råde og lader det blive, hvor det er i dag.

Så er det renterne ved sene indbetalinger, og dér er det jo rigtigt, at der er tale om en lettelse; det kan man ikke diskutere. Men man må nok stadig sige, at det er en fantastisk høj rente, 12 pct. plus rentes rente. Det er et kolossalt rentebeløb. Det er vel cirka det dobbelte af, hvad virksomhederne giver for at låne pengene i banken.

Det er selvfølgelig rigtigt, at man skal tage hensyn til, at man motiverer folk til at betale.